

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach

40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

Tel.: 32 255-27-75, fax: 32 251-86-72

e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

REGON: 272357234 NIP: 9541886250

SKO.OS/41.9/510/2024/12837/BL

Katowice, 26. 07. 2024 r.

Decyzja

na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz. U. 2018 r. Poz. 570) oraz art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. 2024 r. Poz. 572 ze zm.)

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca: Beata Leszczyńska - sprawozdawca

Członkowie: Kamila Koziara

Robert Nowicki

po rozpatrzeniu odwołania spółki FUE sp. z o. o. z siedzibą w Siemianowicach Śląskich, ul. Srokowiecka 16, od decyzji Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie z dnia 11 czerwca 2024 r., znak RS.6220.0015.2023 w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: Modernizacja instalacji do biologicznego przetwarzania odpadów na działkach o nr ew. 1312/73, 1313/73, 1314/73, 1278/73 obręb 56, przy ul. Srokowieckiej w Siemianowicach Śląskich

na posiedzeniu w dniu 26 lipca 2024 roku

o r z e k ł o

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji orzekł, jak opisano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ ten przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem w sprawie.

Od decyzji tej odwołanie zostało złożone przez Stronę spółkę FUE sp. z o. o. z siedzibą w Siemianowicach Śląskich, ul. Srokowiecka 16 i w treści tego odwołania wyrażono niezadowolone z podjętego orzeczenia.

Odwołanie zostało złożone w terminie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przyjęło, co następuje.

W zakresie podstawy materialnoprawnej niniejszego rozstrzygnięcia zastosowanie znajduje ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. 2023 r. Poz. 1094 ze zm., dalej też jako: ustawa).

Na mocy art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1/ przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2/ przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (ust. 2).

Rodzaje decyzji, których wydanie wymaga uprzedniego podjęcia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zawiera art. 72 ust. 1 ustawy. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b (ust. 3).

Z mocy art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Dokumenty, które należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wyszczególnione są w art. 74 ust. 1 ustawy.

Stosownie do art. 80 ust. 1 ustawy, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Na mocy art. 80 ust. 2, zdanie pierwsze ustawy, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Treść decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji planowanego przedsięwzięcia reguluje art. 82 ust. 1 ustawy, a art. 85 ust. 1 ustawy wskazuje, jakie elementy powinno zawierać uzasadnienie tej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zauważa dalej, że w dniu 16 października 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2023 r. Poz. 1890, dalej też jako: ustawa zmieniająca lub ustawa nowelizująca). Przepis przejściowy zawarty w art. 15 ust. 1 tej ustawy zmieniającej stanowi, że do spraw prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy zmienianej w art. 1.

Kwalifikacji planowanego przedsięwzięcia dokonuje się na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jedn. Dz. U. 2019 r. Poz. 1839 ze zm.) – zgodnie z § 2 ust. 1 pkt. 47. Stosownie do treści tego przepisu do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z

wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm.).

Po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz po rozważeniu stanu prawnego i faktycznego sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że zaskarżona decyzja nie może się ostać.

Wskazać należy, że stosownie do wyrażonych w art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego (dalej jako: kpa), zasady praworządności i zasady prawdy obiektywnej w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Rozwinięcie omawianej zasady następuje w art. 77 § 1 kpa, który stanowi, że organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 kpa).

Z akt sprawy wynika, że planowane przedsięwzięcie ma być realizowane na nieruchomościach o nr ew. 1312/73, 1313/73, 1314/73, 1278/73 obręb 56, przy ul. Srokowieckiej w Siemianowicach Śląskich. Zamieszczone w aktach wypisy z rejestru gruntów dowodzą, że nieruchomości te są własnością Skarbu Państwa.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje zatem, że stosownie do art. 19 kodeksu postępowania administracyjnego (dalej jako: kpa) organy administracji publicznej przestrzegają z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej.

Następnie należy wskazać, że status strony w postępowaniu o wydanie decyzji w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji planowanego przedsięwzięcia ustalany jest w oparciu o art. 28 kpa w związku z art. 74 ust. 3a ustawy. Zgodnie zatem z art. 28 kpa stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Przepis ten stanowi podstawę do rozważenia, czy istnieje uprawnienie podmiotu do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego lub uczestniczenia w tym postępowaniu jako strona. Przesłanką uzyskania przez dany podmiot statusu strony w postępowaniu administracyjnym jest to, czy posiada on interes prawny lub obowiązek ze względu na który „żąda czynności organu” lub którego „dotyczy postępowanie”. Pojęcie „interes prawny” nie zostało zdefiniowane w przepisach kpa. W doktrynie prawa oraz w orzecznictwie przyjęto, iż mieć interes prawny w postępowaniu administracyjnym oznacza to samo co ustalić przepis prawa powszechnie obowiązującego, na którego podstawie można skutecznie żądać czynności organu z zamiarem zaspokojenia jakiejś potrzeby albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu sprzecznych z potrzebami danego podmiotu. Interes prawny, którego istnienie warunkuje przyznanie osobie przynajmniej stronie w określonej sprawie, musi bezpośrednio dotyczyć sfery prawnej tej osoby. Cechami tego interesu jest to, że jest on indywidualny, konkretny, aktualny i sprawdzalny obiektywnie, a jego istnienie znajduje potwierdzenie w okolicznościach faktycznych będących przesłankami zastosowania przepisu prawa materialnego.

Od interesu prawnego należy odróżnić interes faktyczny, to jest stan, w którym podmiot wprawdzie jest bezpośrednio zainteresowany rozstrzygnięciem sprawy administracyjnej, ale zainteresowania tego nie może poprzeć przepisami prawa powszechnie obowiązującego, mającymi stanowić podstawę skutecznego żądania stosownych czynności organu administracyjnego. Interes prawny, o którym mowa w art. 28 kpa musi zatem wynikać z przepisów prawa materialnego; w niektórych wypadkach – procesowego.

Ponieważ interes prawny winien być skonkretyzowany w normie prawa materialnego, dlatego też w przedmiotowej sprawie odwołać się należy do art. 74 ust. 3a ustawy. Stanowi on,

że stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

1/ przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;

2/ działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub

3/ działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Z akt sprawy wynika, że właścicielem nieruchomości, na których ma być realizowana planowana inwestycja jest Skarb Państwa. Już sama ta okoliczność obligowała organ pierwszej instancji do zbadania swojej właściwości w sprawie. Trzeba bowiem mieć na uwadze, że Prezydent Miasta Siemianowice Śląskie jest organem reprezentującym Skarb Państwa w sprawach gospodarowania nieruchomościami zgodnie z art. 11 ust. 1 w związku z art. 4 pkt 9b¹ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, który stanowi, że organem reprezentującym Skarb Państwa w sprawach gospodarowania nieruchomościami jest starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, o ile z przepisów tejże ustawy lub odrębnych ustaw nie wynika co innego. Na podstawie natomiast art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym funkcje organów powiatu w miastach na prawach powiatu sprawuje rada miasta oraz prezydent miasta. Stosownie do ust. 2 powołanego przepisu miasto na prawach powiatu jest gminą wykonującą zadania powiatu na zasadach określonych w tej ustawie. Prezydent Miasta Siemianowice Śląskie jest zatem w przedmiotowej sprawie organem wykonawczym i reprezentantem strony tego postępowania – Skarbu Państwa, ponieważ Skarb Państwa posiada prawo rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia, a będących terenem realizacji tego przedsięwzięcia.

Prowadzenie więc postępowania administracyjnego zmierzającego do wydania decyzji w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji opisanego przedsięwzięcia w sytuacji, gdy stroną postępowania: Skarb Państwa – reprezentowany jest przez Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie, wpływa na prawa i obowiązki tego organu w omawianym zakresie.

Z treści zaskarżonej decyzji oraz z akt sprawy wynika natomiast, że organ pierwszej instancji w toku postępowania zakończonych zaskarżoną decyzją, nie rozważył i nie zbadał czy w sprawie zachodzą przesłanki wyłączenia organu.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zauważa w tym miejscu, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 9 września 2014 r., sygn. akt: II SA/Gl 457/14 (CBOSA), wskazał m. in., że: „(...) W pierwszej kolejności w całej rozciągłości podzielić należy przekonanie Kolegium, że z uwagi na okoliczności faktyczne i prawne sprawy organ pierwszej instancji winien był obligatoryjnie rozważyć i w razie potrzeby zastosować stosowną procedurę prawną, czy w sprawie nie zachodzą przesłanki wyłączenia organu. Wskazać w tym miejscu należy, iż stronami w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją były m. in. Skarb Państwa oraz Gmina P. jako właściciele działek położonych w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia. W efekcie w postępowaniu pierwszoinstancyjnym Prezydent Miasta P. występował jednocześnie w trzech rolach: jako reprezentant Gminy, w sposób oczywisty zainteresowanej rozstrzygnięciem sprawy albowiem planowana inwestycja oddziaływać ma m. in. na nieruchomości stanowiące własność Gminy, jako reprezentant Skarbu Państwa, którego nieruchomości także znajdują się w obszarze oddziaływania inwestycji,

również zatem zainteresowanego rozstrzygnięciem i jako rozpoznający wniosek W. S. organ pierwszej instancji. Przypomnieć zatem należy, iż w celu zagwarantowania bezstronności organu art. 24 i 25 kodeksu postępowania administracyjnego przewidują sytuacje, w których pracownik organu administracji publicznej bądź organ podlegają wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie. W sytuacji zatem gdy obiektywizm organu może rodzić wątpliwości z uwagi na jego zaangażowanie w sprawę w charakterze reprezentanta stron o często odmiennych interesach niż wnioskodawca, rozważenie przesłanek determinujących wyłączenie było obowiązkiem organu. Uzasadnione wątpliwości co do właściwości organu wydającego w niniejszej sprawie decyzję pierwszoinstancyjną niewątpliwie uprawniały Kolegium do uchylenia decyzji pierwszoinstancyjnej. (...).”

Na zasadzie art. 24 § 1 kpa, pracownik organu administracji publicznej podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie:

- 1/ w której jest stroną albo pozostaje z jedną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki,
- 2/ swego małżonka oraz krewnych i powinowatych do drugiego stopnia,
- 3/ osoby związanej z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli,
- 4/ w której był świadkiem lub biegłym albo był lub jest przedstawicielem jednej ze stron, albo w której przedstawicielem strony jest jedna z osób wymienionych w pkt 2 i 3,
- 5/ w której brał udział w niższej instancji w wydaniu zaskarżonej decyzji,
- 6/ z powodu której wszczęto przeciw niemu dochodzenie służbowe, postępowanie dyscyplinarne lub karne,
- 7/ w której jedną ze stron jest osoba pozostająca wobec niego w stosunku nadrzędności służbowej.

Bezsprzecznie w przedmiotowej sprawie Prezydent Miasta Siemianowice Śląskie jest organem, który orzekał w pierwszej instancji. Jest on również organem wykonawczym i reprezentantem strony tego postępowania – Skarbu Państwa – i działa w jego imieniu, w tym składa prawem przewidziane oświadczenia. Zatem w świetle art. 24 § 1 pkt. 1 i pkt. 4 kpa, jako podmiot reprezentujący stronę postępowania podlega on wyłączeniu z przedmiotowego postępowania z mocy prawa. Zgodnie zaś z treścią art. 24 § 4 kpa wyłączony pracownik powinien podejmować tylko czynności niecierpiące zwłoki ze względu na interes społeczny lub ważny interes stron. Wyłączenie Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie z mocy prawa pociąga za sobą również wyłączenie pozostałych pracowników Urzędu Miasta Siemianowice Śląskie, którym Prezydent Miasta Siemianowice Śląskie mógłby udzielić ewentualnego pełnomocnictwa. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem doktryny prawa i sądów administracyjnych, wydanie decyzji z naruszeniem przepisów o wyłączeniu pracownika skutkuje nieprawidłowością tych decyzji. W odniesieniu do decyzji nieostatecznej rodzi to możliwość jej zmiany lub uchylenia w postępowaniu odwoławczym, natomiast w stosunku do decyzji ostatecznych – wznowienie postępowania (art. 145 § 1 pkt 3 kpa; tak E. Mzyk, Wznowienie postępowania, s. 19 i n., podobnie: C. Martysz, Komentarz do art. 24 Kodeksu postępowania administracyjnego, LEX 2010).

Powyższe oznacza, że w odniesieniu do postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Siemianowice Śląskie – w toku ponownego rozpatrywania sprawy, rozważy po pierwsze swoją właściwość i ewentualne wystąpienie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyznaczenie organu zastępczego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wobec powyższego wydając niniejsze orzeczenie na podstawie art. 138 § 2 kpa wzięło pod uwagę, co następuje.

Stosownie do unormowanej w art. 6 kpa zasady praworządności organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa.

Na mocy art. 15 kpa postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. W przedmiotowej sprawie - rozstrzyganej w trybie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji planowanego przedsięwzięcia – żaden przepis szczególny nie wyłącza zasady dwuinstancyjności tego postępowania. Należy zatem mieć na uwadze, że istotą zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego jest dwukrotne rozpatrzenie i rozstrzygnięcie przez dwa organy o różnej właściwości instancyjnej tej samej indywidualnej sprawy administracyjnej będącej przedmiotem zaskarżonego rozstrzygnięcia. Zakres rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej decyzją odwoławczą jest wyznaczony zakresem rozstrzygnięcia tej sprawy decyzją organu pierwszej instancji. W postępowaniu odwoławczym może być rozpoznana i rozstrzygnięta sprawa tożsama pod względem podmiotowym i przedmiotowym w zakresie, w jakim podlegało to postępowaniu prowadzonemu przez organ pierwszej instancji. Trzeba również wskazać, że w postępowaniu odwoławczym zastosowanie art. 136 kpa możliwe jest jedynie wówczas, gdy wymagane jest przeprowadzenie uzupełniającego postępowania dowodowego. Jak bowiem przepis ten stanowi organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję (§ 1). Jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli przyczyni się to do przyspieszenia postępowania, organ odwoławczy może zlecić przeprowadzenie określonych czynności postępowania wyjaśniającego organowi, który wydał decyzję (§ 2). Przepis § 2 stosuje się także w przypadku, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy (§ 3). Przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione (§ 4).

Zgodnie zatem z art. 138 § 2 kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza wobec powyższego, że w przedmiotowej sprawie cytowane przesłanki łącznie wystąpiły, gdyż organ pierwszej instancji nie zbadał swojej właściwości w sprawie. Organ pierwszej instancji ponownie zatem zanalizuje obowiązujące przepisy oraz istniejący w sprawie stan faktyczny.

Odnosząc się natomiast do treści złożonego odwołania, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że rozpoznanie zawartych w nim zarzutów byłoby – z uwagi na konieczność zbadania w pierwszym rzędzie przez organ pierwszej instancji swojej właściwości w sprawie – przedwczesne na tym etapie postępowania.

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja niniejsza, w myśl art. 16 § 1 kpa, jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 wymienionej ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Kamila Koziara

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Robert Nowicki

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Beata Leszczyńska

(na oryginale właściwe podpisy)

Otrzymują:

- 1/. FUE sp. z o. o., ul. Srokowiecka 16, 41 – 106 Siemianowice Śląskie
- 2/. Prezydent Miasta Siemianowice Śląskie, ul. Jana Pawła II 10, 41 – 100 Siemianowice Śląskie wraz z aktami sprawy oraz:
 1. Informacją o środowisku
 2. Pismem przewodnim ws. informacji o środowisku
- 3/. Pan Mikołaj Wawrzonek – pełnomocnik inwestora, os. Oświecenia 58/2, 31 – 636 Kraków
- 4/. Skarb Państwa - Prezydent Miasta Siemianowice Śląskie, ul. Jana Pawła II 10, 41 – 100 Siemianowice Śląskie
- 5/. Pozostałe strony postępowania – zawiadomienie przez obwieszczenie w trybie art. 49 kpa:
 1. Prezydent Miasta Siemianowice Śląskie, ul. Jana Pawła II 10, 41 – 100 Siemianowice Śląskie–wraz z:
 - a/ pismem przewodnim w sprawie zawiadomienia przez obwieszczenie
 - b/ zawiadomieniem
 2. akta SKO w Katowicach – egzemplarz dla stron zawiadamianych w trybie art. 49 kpa
- 6/. a/a:
 - a/. akta SKO w Katowicach
 - b/. tablica ogłoszeń SKO w Katowicach oraz BIP – w trybie informacji o środowisku

Do wiadomości:

- 1/. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, Pl. Grunwaldzki 8-10, 40 – 127 Katowice
- 2/. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pl. Grunwaldzki 8-10, 40 – 127 Katowice
- 3/. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie – Dyrektor Zarządu Zlewni w Gliwicach, ul. Sienkiewicza 2, 44 – 100 Gliwice